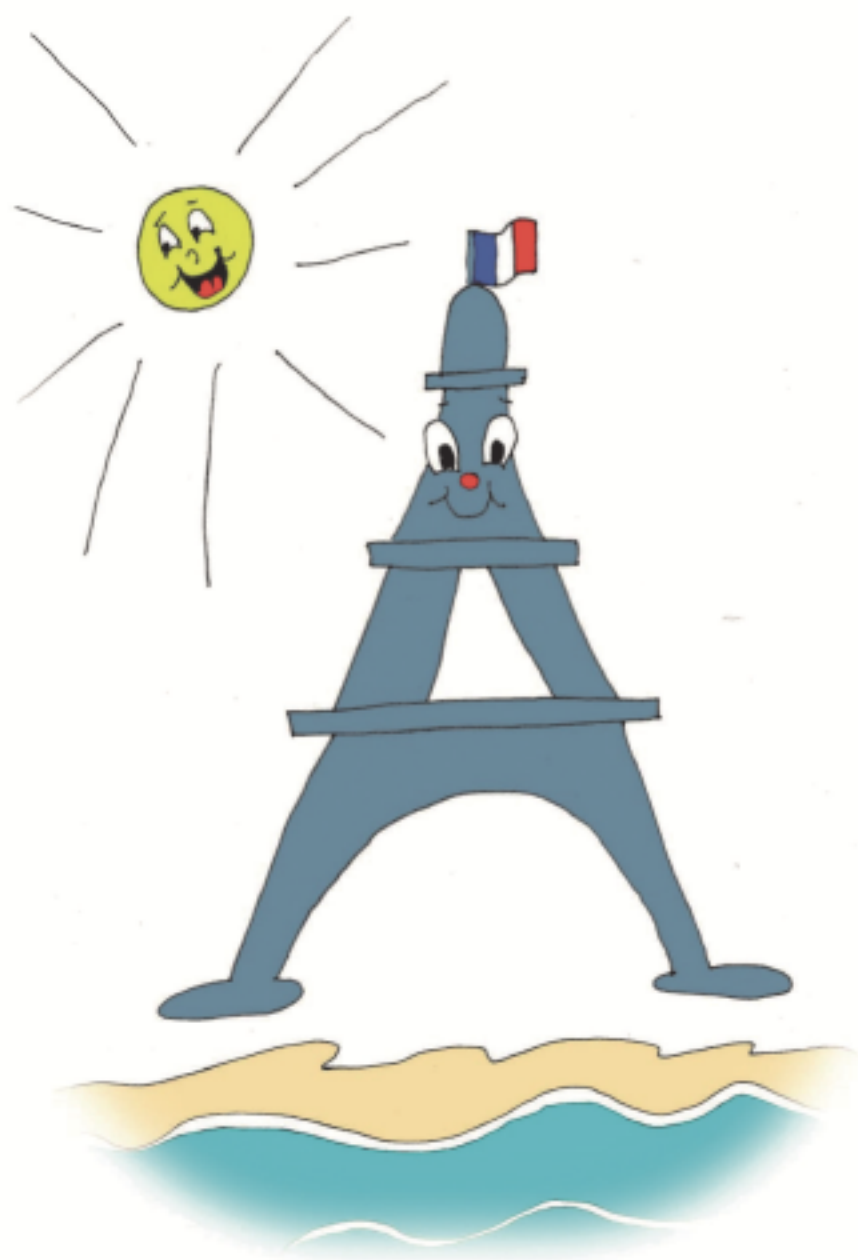

De Eiffeltoren van Parijs

De Eiffeltoren van Parijs
dacht: Weet je wat ik wil?
Eens lekker op een verre reis,
ik sta al jaren stil!

Midden in de nacht,
om klokslag 12 uur,
trok hij, heel superzacht,
zijn beentjes uit de muur.

En daar ging hij toen heen.
Zijn bovenkant, die zwenkte.
Voorzichtig, been voor been.
Hij had een hele lengte!

Pootjebaden op het strand,
dat lijkt mij nou eens fijn!
Turkije of naar Griekenland,
daar wil ik wel eens zijn!

Met reuzegrote stappen
wiebelde hij voort.
Niemand mocht hem betrappen,
op weg naar 'n warmer oord!

Daar zag hij de mooie zee
en stapte er zo in.
Hij wiegde met de golven mee,
het water tot zijn kin.